

(Na)platite svoje emocionalne dugove!

Nekima sam dužna ispriku, nekima objašnjenje, nekima pak poštovanje ili tek razgovor... Drugi su dužni meni - istinu, zahvalu ili tek jedno obično jednostavno zbogom. I to dužni s debelim kamatama

Kada sam živjela u Japanu, naučila sam jednu sasvim jednostavnu, ali vrlo vrijednu životnu lekciju, koja je ujedno stara šintoistička poslovice - „Prije dolaska Nove godine (na)platite svoje dugove!" Slavljenje Nove godine u Japanu (*Oshogatsu*) najveća je godišnja svetkovina, koja obilježava kraj jednog ciklusa i početak sljedećega. Ne radi se o tulumarenju i pijančevanju te donošenju smiješnih novogodišnjih odluka i rezolucija, već je riječ o nizu duhovnih rituala prožetima simbolikom, koji traju tri dana i kroz koje čovjek „čisti" sve ono staro što mu ne treba, a u novi ciklus nosi samo zametke dobrog i korisnog.

Nekoć su Japanci Novu godinu slavili prema lunarnome kalendaru, a danas je, poput Zapadnjaka, slave 31. prosinca, s tom razlikom što je tradicija trodnevne svetkovine ostala, pa slavlje traje do 2. siječnja. Stara poslovice „Prije dolaska Nove godine (na)platite svoje dugove" duboko je vezana za samu bit novogodišnjih rituala i nalazi se u suštini drevne japanske šinto-vjere - pragmatični i logični kakvi jesu, Japanci doista pokušavaju živjeti prema toj devizi - krenuti u novi ciklus bez dugova, jer su oni breme koje usporava napredak.

Sintagma „(na)plaćivanje dugova" je, dakako, simbolična i ne znači da morate do početka siječnja otplatiti golemi kredit koji imate za stan i auto ili vratiti neki ogroman dug koji u tom trenutku nikako ne možete vratiti, ali znači da otplatite/platite sve (ili barem mnoge) male dugove koje imate - novčane, emocionalne, duhovne... Da se riješite svakog tereta kojeg se u tom trenutku možete riješiti, a koji vam leži na savjesti, jer tako ćete čišći, lakši i snažniji krenuti u novi ciklus.

Račun za struju i slomljeno srce

U japanskim ćete gradovima pred Novu godinu nerijetko vidjeti velike redove pred knjižnicama, jer ljudi žele vratiti knjige koje duguju, vidjet ćete mnoštvo u hramovima, jer ljudi žele zahvaliti Božanstvu kojem duguju zahvalu... Čut ćete kako je netko nekoga nazvao nakon dugo vremena kako bi se riješila neka svađa ili razriješila neka mala tajna, kako bi se nešto oprostilo ili završilo...

Nikada nisam donosila novogodišnje odluke, ne znam čemu služe i ne znam jesu li ikome od koristi, ali kraj godine pokušavam živjeti u skladu s poslovicom „Prije dolaska Nove godine (na)platite svoje dugove!“. Moram priznati da se iz godine u godinu iznenađujem koliko je to okrepljujuće i blagotvorno. O, naravno, da se ne zavaravam, vučem ja razno-razne „repove“, nerazriješene odnose, neplaćene račune... Tako, kada sam plaćala posljednje prošlogodišnje račune za mobitel, struju, plin..., dočekala me i hrpa emocionalnih dugova. A doista sam mnogima dužna. No i mnogi su dužni meni. S kamatama. Nekima sam dužna ispriku, nekima objašnjenje, poštovanje, nekima tek razgovor... Drugi su dužni meni - istinu, zahvalu ili tek jedno obično jednostavno zbogom.

Nešto sam od toga uspjela platiti i naplatiti, a neke dugove prenosim u sljedeći ciklus. Ipak, nekako sam lakša i spokojnija kada znam da sam se barem pokušala riješiti starih tereta. Doista se ne bih željela naći u koži onih koji iz godine u godinu multipliciraju svoje neplaćene emocionalne račune.